

EDITURA PARALELA 45

frontiere
de
comunicaj

Redactare: Alexandra Turcu
Tehnoredactare: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea
Design copertă: Laurențiu Midvichi

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

KORNELIUSSEN, NIVIAQ

Homo sapienne / Niviaq Korneliusen ; trad. din lb. daneză și note de

Simina Răchițeanu. - Pitești : Paralela 45, 2020

ISBN 978-973-47-3296-8

I. Răchițeanu, Simina (trad.) (note)

821.113.3

Danish Arts
Foundation

This book is published with the support of
Danish Arts Foundation

HOMO sapienne

Niviaq Korneliusen

© Niviaq Korneliusen & milik publishing, 2014

Originally published in Greenlandic and Danish. Translated from the
Danish version.

Copyright © Editura Paralela 45, 2020

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar
conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

NIVIAQ
KORNELIUSSEN
HOMO sapienne

Traducere din limba daneză și note de
Simița Răchițeanu

Editura Paralela 45

Cuprins

<i>Lista de personaje</i>	9
Crimson & Clover – FIA	11
Home – INUK	39
Walk of Shame – ARNAQ	59
Stay – IVIK	85
What a Day – SARA	113

Crimson & Clover

FIA

Planurile noastre:

1. După ce finalizez studiile și o să avem bani, o să cumpărăm o casă cu multe camere și cu balcon.
2. Ne căsătorim.
3. Facem trei, patru copii.
4. În fiecare zi, după muncă, mergem la cumpărături și ne întoarcem acasă, în mașina noastră cea veche.
5. Îmbătrânim și murim.

Peter. Un bărbat. Trei ani. Mii de planuri. Milioane de invitații la cină. Dat cu aspiratorul și făcut curățenie, activități ce par să se prelungească la infinit. Zâmbetele false devin tot mai neplăcute. Săruturile seci rămân reci, ca peștele uscat. Sexul nereușit trebuie evitat. Orgasmele mele false își pierd credibilitatea odată cu trecerea timpului. Dar facem constant planuri.

Zilele devin mai întunecate. Golul din mine crește. Dragostea mea nu mai are niciun gust. Tinerețea mea se ofilește. Ceea ce mă ține în viață e deja pe ducă. Viața mea e epuizată, e trecută. Viața. Care viață? Inima mea? E o mașinărie.

— Ce gătim la cină?

Cozi de porc, lipicioase, care îmi amintesc de ce ai tu în pantaloni, îmi vine să-i spun.

— Ce vei face în zilele libere?

Tu ce-ai face dacă nu ți-aș răspunde, aș vrea să-l întreb.

— Ai vrea să stăm în pat diseară, să ne relaxăm?

Al dracului de liniștit mai ești, regele calmului în persoană, când a fost ultima dată când ai făcut și tu ceva interesant? Îmi vine să-l iau la rost.

Oare ai fi șocat dacă nu m-aș mai întoarce vreodată acasă? Ai plânge? Viața ta ar fi distrusă? Sau abia ar începe? Haide, spune-mi ce-ai face? Mă întrebi dacă te iubesc. Iubesc dragostea ta, dar nu, pe tine nu te iubesc. Îmi pare rău, dar „așa e viața“. Să fie chiar așa viața? Să fie ăsta singurul lucru pe care ți-l poate oferi iubirea? Dacă da, este pur și simplu dincolo de capacitatea mea de înțelegere. Nu, nu pot să accept așa ceva. Am făcut o greșală? Greșesc atunci când mă uit în direcția aia. Greșesc atunci când mă așez aici. Greșesc și când mă mut de aici. „Acceptă-ți greșelile, acceptă viața“, nu, niciodată! Niciodată, în toată viața mea. Dacă viața nu e o greșală, atunci tocmai faptul de a greși e o greșală. Poate că viața e cea care greșește. Mulțumesc că mă iubești, pe mine, cea care comite greșeli. Dar nu, nu mulțumesc!

— Fac o friptură în stil englezesc.

— Ne vedem în oraș când am liber.

— Te poți baza pe asta.

— Da, te iubesc.

Fuck.

Plan:

Să trăim împreună.

Când am liber, mă duc prin lapoviță până la magazinul Brugsen, iau fripturi în stil englezesc, sifon și fructe, stai, ți-ai amintit să iei cardul de membru, mă întorc acasă într-un autobuz urât mirositor, burdușit cu oameni zâmbitori care salută, draga mea, vai, ce bine arăți, buzele mele schițează un zâmbet, creierul stă să îmi explodeze, nu mai zâmbi, you ugly son of a bitch, și tu arăți bine, stai calmă, nu pot să nu mă gândesc la asta, abia aștept să mă bag în pat diseară, să dispar într-o altă lume, mâine mă voi trezi în aceeași zi de rahat, sper că n-o să încerc să facă sex cu mine, dar cred că sunt șanse să încerc, ce motiv aș mai putea să inventez acum, ieșim în oraș, plecăm, m-a durut capul încă de dimineață, cred că o să mă culc devreme diseară, draga mea, o să am grijă de tine, te țin în brațe, la naiba, speram să fi avut ceva de făcut și să vină târziu la culcare, mi-aș fi dorit măcar să joace niște jocuri video, dar nu, e un gentleman, mi-aș dori să-l aibă alte femei, dar nu, nici măcar nu întoarce privirea când trece pe lângă el vreo femeie cu curul mișto, acest gentleman, gentlemanul dracului, dragă, pari obosită, ai fost tare ocupată astăzi, ce dracu, nu trebuie să începi toate propozițiile cu „dragă“, da, am fost tare ocupată, un bărbat adevărat, cu care îmi voi petrece tot restul vieții mele, un bărbat care preferă să aibă grijă de mine în loc să întoarcă privirea după un cur mișto, aș prefera să se uite după un alt cur, unul care să nu fie al meu, dragă, îți fac eu mâncare, știam că o să spună asta, îmi pot face și singură mâncare, tu poți să te vezi cu prietenii tăi, nu e cumva vreun meci de fotbal, nu, dragă, vreau să am grijă de tine când ești bolnavă, renunț și accept, deja m-am săturat de el după cele patruzeci și cinci de minute în care am stat singură și am fumat, abia apoi am intrat în casă, dragă, smoking kills, îmi spune în glumă, ha, ha, ha, ce glumă bună, kill me already, e mai bine să trag în piept, să o fumez până la capăt, el consideră că fumul miroase urât, așa că nu îmi spăl mâinile și îmi ignor respirația neplăcută, un gentleman care nu se plânge niciodată, dragă,

odihnește-te, viața ar putea fi ceva mai interesantă dacă s-ar plânge câtuși de puțin, mă duc până la el, sărută-mă, mă sărută și mă îmbrățișează, dragă, sper să te simți mai bine, o las baltă și mă duc în cameră, mă conectez pe contul de Facebook, îmi imaginez că aș putea să-l etichetez pe Peter și să întreb cine îl dorește pe acest gentleman, care nu se plânge niciodată și care niciodată nu se uită după cururile altora, m-am săturat de viața mea, mă doare spatele pentru că stau mereu cu capul prea aplecat, el mă iubește atât de mult, încât aș prefera să fiu posedată de diavol ca să-l pot înjunghia, patru ani de detenție, program de reintegrare socială, o viață nouă, poate chiar o viață mai interesantă, și acest iubit, acest viitor soț, ne vom iubi până când moartea ne va despărți, dragă, imediat e gata mâncarea, dragă dragă dragă, you better run for your fucking life, sau aș putea să mă înjunghii singură, o piatră funerară cu numele meu gravat pe ea, data nașterii, data decesului, oricum erai deja moartă, de ce să nu mori de tânără, și voi fi ținută minte ca femeia aia care întruchipează tot răul, mamele le-ar spune copiilor să nu cumva să-i calce pe urme, aș fi și eu utilă la ceva, da, la naiba, aș plânge de-acolo din mormânt și mi-aș spune că mi-e bine, că eu singură mi-am făcut asta din cauză că-mi plângeam de milă, și mi-aș spune dragă dragă dragă și mi-aș chinui trupul înmormântat ca să mă învăț minte, dragă, vino, e gata mâncarea, diavolul m-a adus înapoi pe pământ, mă pedepsește înainte ca ziua viselor mele să devină prea frumoasă, să nu cumva să râd, mă așez la masă, mmm ce gust bun are, dragă, mănâncă, legumele au multe vitamine, oftez, nu mai ascult ce spune, doar dau din cap și aprob, îmi dau seama că mă întreabă ceva, ce, n-am înțeles prea bine, ce-i cu colegii tăi, bărbatul meu cel drag știe că nu-l ascult, dar mai încearcă odată, dragă, ai văzut ce-a făcut Jørgen, și apoi încă o dată, nu, de ce, dragă, cred că va fi o sursă de inspirație pentru mine, dau iar din cap, dragă, ce te doare astăzi, simt nevoia să plec, nu, cred că am nevoie de puțin

aer, ies să mă plimb, dragă, da, sună grozav, și mie mi-ar trebui puțin aer curat, la dracu, regret imediat, dragă, îmbracă-te gros, îmi vine să-i spun că nu sunt un copil, nu mai vorbi așa cu mine, dar când mă ia de mână îl iau și eu de mână, când îmi oferă inima lui, i-o accept, când își sacrifică inima, simt dorința să i-o distrug, toate victimele mor, oricum e aproape ora culcării, oricum aproape am supraviețuit unei alte zi, am suficientă forță, s-ar putea să mă simt mai bine după ce dorm, pot supraviețui încă o zi dacă la noapte voi visa despre viață, poate mâine va fi o nouă viață, poate o altă viață, poate că nu, poate încă o zi ca ziua de azi, în mod sigur, speranța nu ajută la nimic, speranța a murit deja, are deja o piatră funerară, Speranță, atunci când n-ai mai apărut am aflat și eu că nu mai erai printre noi, într-un sfârșit suntem aproape de casă, nu mi-a prins bine să ies la aer, doar m-am udat, și nu între picioare, ci din cauza lapoviței și ploii, sunt atât de uscată între picioare, sper că n-o să încerce dracului și diseară, dragă, ce-ai vrea să facem după ce ajungem acasă, apoi îmi face cu ochiul, mi se confirmă faptul că Speranța s-a prăpădit de tot, sunt pur și simplu așa de obosită, am să mă duc la somn, dragă, îți pot face un masaj, ok, bine, mă spăl pe dinți și mă duc în pat cât se poate de trează, îmi face masaj, te simți mai bine, iubirea mea, mulțumesc mult, mă simt mai bine, apoi el se întinde peste mine înainte să-mi termin propoziția, la dracu, ceva tare îmi atinge corpul, dragă, corpul tău e așa frumos încât mă face să te doresc, îl sărut, nu, chiar sunt obosită, ce spui de mâine dimineață, bine, dragă, el renunță pentru că este un gentleman, dar se întristează puțin, te iubesc, comoara mea, îmi pasă de tine, doar că nu am chef chiar acum fiindcă sunt așa de obosită, zâmbește pentru că a auzit ce dorea să audă, dragă, e în regulă, haide să te țin în brațe până când adormi, și mă ține în brațe până când adorm, bărbatul meu cel drag, gândurile mele sunt în altă parte, mă întreb cum pot trăi o astfel de viață, doar sunt moartă, cum reușesc să-l tratez atât de rău

Home

INUK

1 mai

Am ajuns la închisoare. Zidurile ei, care îmi păruseră scunde când le văzusem de sus, au îngrădit zona ca niște munți înalți. Îmi dau seama că nu poți fugi. Recunosc mirosul de închisoare și îndur suferința. Îmi dau seama că timpul n-a schimbat nimic. Întâlnesc prizonieri închiși în sine și îmi pierd toate forțele pe care le adunasem. Conștientizez că n-ar trebui să fiu aici. Conștientizez că trebuie să fug. Din moment ce nu poți scăpa prea ușor dintr-o închisoare imensă, mai întâi trebuie să fac un plan. Fiindcă sunt nevoit să fug și să nu mă întorc niciodată. Îi privesc pe prizonierii cu care voi coabita. Văd că sunt atât de închiși în sine, încât se holbează unii la ceilalți până când mințile li se îmbolnăvesc, iar asta mă sperie. Se uită la mine și așteaptă. Se uită la mine ca o turmă de animale și plănuiesc să mă muște. Vor să mă infecteze și pe mine cu turbarea lor. Le citesc în priviri faptul că se bucură să mă chinuie și să râdă de mine, când eu mă zbat să supraviețuiesc. O simplă greșeală mă poate ucide. Ca să supraviețuiesc, sunt nevoit să sacrific ceva. Îmi sacrific sufletul.

/Inuk

24 mai

Astăzi e ziua cea mare. Încercarea mea de a evada *va* reuși doar azi. Închisoarea îmi provoacă o stare de greață. Pe coridoare plutește un miros acru fiindcă prizonierii începuseră să râncezească. Mucegaiul îmi lasă cicatrici și e cauza multor infecții din corpul meu. Infecțiile miros atât de puternic, încât mi se face rău. Sunt atât de agitat, încât nici nu mai simt duhoarea de la subraț, care în mod normal îmi provoacă dureri de cap. Trebuie să-mi trag respirația. Prizonierii au devenit suspicioși, au început să se tot holbeze la mine, și pur și simplu trebuie să fug acum. Altfel, mă vor denigra. Altfel, mă vor maltrata până când voi ajunge total neputincios. Altfel, mă vor viola. După ce vor fi terminat, mă vor ucide. Astăzi e ziua cea mare. Ziua în care voi fugi. Ziua în care mă voi naște.

/Inuk

25 mai

Drumurile sunt de nerecunoscut. Nu te închid ca niște munți înalți. Oamenii nu sunt prizonieri în închisoare. Coridoarele sunt înlocuite de drumuri fără pereți. Plămânii mei inspiră aer nepoluat. Oamenii sunt mai înțelepți. Nu se uită la mine. Nu mă urmăresc. Nu îmi vor răul. Le sunt indiferent. Îmi trag respirația. Am evadat.

I. HAVE. ESCAPED.

/Fugar 2014

Draga mea soră

Îți amintești cum au început să mă doară dinții atunci când mama și tata plecaseră într-o croazieră? Îți amintești că ne-am uitat la filmul *Salvați-l pe Willy*, eu tot adormeam și tu ai avut grijă de mine? Mă întreb deseori dacă te-ai simțit responsabilă. Mă întreb deseori dacă te simțeai ca un copil sau ca un adult atunci când eram doar noi doi. De atunci ai avut grijă de mine.

Sper că ești bine. Îmi cer iertare că am dispărut din senin. Îmi era teamă că grijile tale mă vor împiedica să-mi duc la capăt planurile și sper că într-o zi vei înțelege. Mă aflu în Copenhaga și nu știu cât voi sta aici. Pot fi contactat doar prin poștă. Știi bine că niciodată nu m-am simțit ca acasă acolo, așa că m-am hotărât să fug. Poate ai auzit povestea de la Arnaq, dar, dacă n-ai auzit-o deja, să nu crezi nimic din ce vei auzi. Nu e adevărat. Oamenii au început să spună tot felul de tâmpenii pentru că n-au despre ce altceva să discute și chiar nu te poți încrede în ei. Nu de tine fug, să înțelegi bine asta. Nu mă simt în stare să discut acum despre asta, dar sper că vei avea încredere în ce îți spun, indiferent de ce bârfe vei auzi. Dacă te-ai săturat să locuiești cu Arnaq, poți oricând să te muți în apartamentul meu. Ți-am trimis cheia. Nu trebuie să ai grijă de mine, eu trebuie să învăț să am singur grijă de mine. Am unde să locuiesc și ce să mănânc. Sunt recunoscător că ai avut grijă de mine. Dar acum trebuie să mă maturizez. Dacă tu crezi că greșesc, lasă-mă să greșesc. Trebuie să-mi dai drumul. Îmi pare rău pentru ultima noastră întâlnire și pentru consecințele acesteia. Îți doresc tot binele.

/Inuk

1 iunie

Pentru că am scăpat de mucegaiul acela ranced, infecțiile mele se vindecă. Nu mai iese niciun pic de puroi și zonele care ustură sunt suportabile acum. Uneori mai curge sânge, dar se oprește imediat. Dar uitate ce nu se vindecă: infecțiile mi-au lăsat cicatrici. Cicatricile sunt foarte vizibile și oamenii au început să le observe. Urăsc cicatricile pe care va trebui să le suport tot restul vieții și detest să le privesc. Mi se par rușinoase. I'm scared for life. Dar am evadat, chiar înainte să fiu înghițit de mucegai. Sunt recunoscător că am scăpat.

/Survivor

Dragul meu frățior

Îmi amintesc când am avut grijă de tine, atunci când te-a durut dintele. Ne uitam deseori la *Salvați-l pe Willy*, dar chiar atunci ne uitaserăm la *Beethoven*, îmi amintesc cum ai plâns din compasiune. Îmi amintesc și cum ne uitam la videoclipurile de la *Kelly Family*, iar tu îți doreai să ai păr lung, însă mama și ceilalți te tundeau de fiecare dată, fiindcă erai băiat. Îmi amintesc și că mă simțeam responsabilă când aveam grijă de tine. Dar niciodată nu m-am simțit ca un adult. Mă simțeam ca o soră mai mare. Eram mereu tare mândră să am un frățior așa dulce ca tine. Încă sunt mândră și nimic nu va schimba asta. Mulțumesc pentru setul de chei, voi avea mare grijă de apartamentul tău până când te vei întoarce. N-am auzit nimic de la Arnaq. Nu prea am mai vorbit în ultimul timp, amândouă am fost prea ocupate. Ce s-a întâmplat? M-a surprins scrisoarea ta și mi-aș dori să îmi poți povesti mai multe, să-mi dau seama cum te pot ajuta. Să nu-ți pară rău pentru ultima întâlnire. Eu îmi cer scuze. Am atâtea să-ți povestesc. Cred că e necesar să stăm de vorbă. Știu că poți avea și singur grijă de tine, dar dragostea pe care ți-o port e atât de mare, încât nu pot să nu-mi fac griji pentru tine. M-aș simți mai bine dacă ai suna. Aș vrea să aflu mai multe despre întâmplarea pe care ai menționat-o și să-ți pot explica ultima noastră întâlnire. Please call me.

Te iubesc nespus de mult. Ai mare grijă de tine.

/Sora ta mai mare, Fia

3 iunie

Astăzi am intrat pe contul de Facebook pentru că nu mai puteam să mă abțin. Mi-a fost teribil de frică să-mi deschid mesajele, dar am făcut-o oricum.

Ivalo Løvstrøm:

„Ai spus minciuni despre soțul meu. Îți cer să recunoști în mod public faptul că minciuna ta nu e adevărată.“